

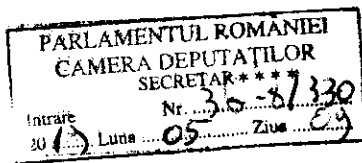

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Piața Victoriei, nr.1, Sector 1, București, România, cod poștal 011791
Tel.: +4 021 316 36 77, Fax: +4 021 316 36 52, cabinet.ministru@mrp.gov.ro, www.mrp.gov.ro

Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

**Nr. 4026, 4088, 4087, 4086, 4085, 4084, 4234, 4212, 4213, 4214, 4215,
4216, 4263, 4329, 4259, 4260, 4261, 4262,
4264, 4218, 4324, 4283/ 07. MAI. 2019**

**Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților**

Ref. la: Răspunsuri la interpelări formulate de deputați

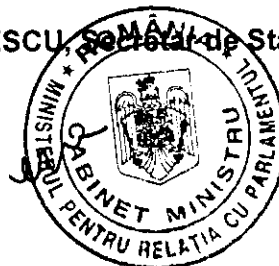
Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

pentru Viorel ILIE, Ministrul pentru Relația cu Parlamentul, semnează

Ștefania BÎRLIBESCU, Secretar de Stat

Nr. 1692 / MCB / 2504 2019

Nr. 4259 / M.R.P.
Data 03.05.2019

STIMATĂ DOAMNĂ DEPUTAT,

Referitor la *interpelarea dumneavoastră, având ca obiect "Clarificarea unuia dintre criteriile esențiale de eligibilitate a persoanelor/famiilor la care se poate dispune instituirea măsurii protecției speciale a plasamentului, pentru copiii ai căror părinți sunt în imposibilitate de a se ocupa de creșterea și îngrijirea acestora",* vă comunicăm următoarele:

Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr.1733/2015 are în vedere punerea în aplicare a prevederilor legale referitoare la protecția și promovarea drepturilor copilului, care sunt reglementate de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Rolul elaborării acestuia a vizat asigurarea unor clarificări conceptuale cu privire la persoanele care pot asigura creșterea și îngrijirea unui astfel de copil, în acord cu principiile care reglementează protecția specială a copilului lipsit temporar sau definitiv de îngrijirea părintească și care, potrivit aceleiași legi privind protecția și promovarea drepturilor copilului, pot beneficia de drepturile prevăzute la art. 128, alin. (1).

În același timp, persoanele care dețin un atestat de familie adoptatoare sunt vizate de prevederile Legii nr.273/2004 privind procedura adopției, fiind persoane care au inițiat în mod formal procedurile prevăzute de legislația națională în scopul adopției unui copil, pentru care o instanță a decis deschiderea adoptabilității, astfel încât reglementări privind situația acestora nu aveau cum să fie regăsite într-o lege (n.n. Legea nr. 272/2004) care "reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului".

Potrivit acesteia, oricărui copil care este separat temporar sau definitiv de către familie și pentru care se impune stabilirea unei măsuri de protecție specială îi sunt aplicabile exclusiv prevederile legii de bază privind protecția copilului - respectiv Legea nr. 272/2004.

DOAMNEI DEPUTAT TRĂILĂ CRISTINA

Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

Redăm mai jos prevederile art. 58 din Legea nr. 272/2004, care susțin cele afirmate:

“(1) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului are obligația de a întocmi planul individualizat de protecție, în termen de 30 de zile după primirea cererii de instituire a unei măsuri de protecție specială sau imediat după ce directorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului a dispus plasamentul în regim de urgență.

(2) În situația copilului pentru care a fost instituită tutela, dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile.

(3) La stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție se acordă prioritate reintegrării copilului în familie, iar dacă aceasta nu este posibilă, se va proceda la deschiderea procedurii adopției interne”.

Așa cum se poate observa, la momentul stabilirii unei măsuri de protecție specială adopția nu reprezintă prima opțiune pentru copil.

Până la deschiderea adoptabilității copilului de către instanță sunt aplicabile exclusiv prevederile Legii nr. 272/2004.

Familiei care a depus o cerere în vederea eliberării atestatului îi sunt aplicabile exclusiv prevederile Legii nr. 273/2004.

Potrivit prevederilor acesteia, familia sau persoana care a depus o cerere de eliberare a unui atestat de familie adoptatoare a decis să inițieze un proces a cărui finalitate este aceea de a asigura creșterea și îngrijirea permanentă a unui copil, pentru care reintegrarea în familia naturală sau lărgită nu a fost posibilă, adopția fiind astfel soluția aleasă de specialiști pentru a-i oferi acestuia un mediu familial permanent.

În aceste condiții, copiii care pot fi protejați și îngrijiți de o familie sau persoană atestată să adopte sunt cei pentru care instanța de judecată a decis deschiderea procedurii adopției interne conform prevederilor art. 28-38 din Legea 273/2004 privind procedura adopției.

În acest fel, statutul celor două categorii de copii - copii care au stabilit plasamentul ca măsură de protecție specială și copii pentru care a fost deschisă procedura

adopției interne este diferit, iar circumstanțele care pot conduce la ”plasamentul” lor într-o familie sunt diferite.

În cazul copilului beneficiar al plasamentului dispus în condițiile art. 65 din Legea nr. 272/2004, Planul Individualizat de Protecție realizat de către specialiștii DGASPC în baza prevederilor art. 58 alin. (1) are ca finalitate reintegrarea în familia naturală.

Plasarea unui copil care nu a fost declarat adoptabil în îngrijirea unei familii sau persoane care și-a manifestat în mod clar intenția de a adopta, cererea de eliberare a atestatului fiind o etapă concretă a acestui proces, ridică serioase semne de întrebare cu privire la modul în care familia sau persoana respectivă va asigura și ”facilita exercitarea de către părinți a dreptului de a vizita copilul și de a menține legătura cu acesta”.

Existența sau nu a unuia sau a mai multor copii adoptați în familia care primește în plasament temporar un copil nu este prevăzută ca restricție în niciunul dintre actele normative care reglementează problematica drepturilor copilului.

În același timp, trebuie avut în vedere că, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) și b) din Legea 273/2004 privind procedura adopției ”(1) Planul individualizat de protecție, (...), are ca finalitate adopția internă dacă:

a) după instituirea măsurii de protecție specială a trecut un an și părinții firești ai copilului, în grija cărora acesta nu a putut fi lăsat din motive neimputabile părinților, precum și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia, care au putut fi găsite, nu realizează niciun demers pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie;

b) după instituirea măsurii de protecție specială au trecut 6 luni și părinții firești ai copilului și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia, care au putut fi găsite, nu colaborează cu autoritățile în vederea realizării demersurilor pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie”.

În acest context, rolul dispoziției prevăzute la art. 2 alin. (4) lit. g) din Ordinul nr.1733/2015 a fost acela de a asigura un cadru legal care să preîntâmpine apariția unor situații frecvent întâlnite înainte de aprobarea actului normativ menționat, respectiv solicitarea plasamentului unui copil de către o familie deja atestată, caz în care se poate vorbi despre identificarea de către aceasta a unui anumit copil, fapt ce atrage după sine încălcarea unui principiu de bază ce guvernează procesul de adopție, potrivit căruia familia este identificată pentru copil și nu familia identifică copilul.

Relevant în acest sens este art. 39 alin. (1) din Legea 273/2004 privind regimul juridic al adopției, potrivit căruia ”Potrivirea este o etapă premergătoare încredințării în vederea adopției prin care se identifică și se selectează persoana/familia atestată ca fiind aptă să adopte, care răspunde nevoilor identificate ale copilului, și se stabilește compatibilitatea dintre copil și persoana/familia adoptatoare.”

Astfel, orice familie sau persoană care, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea 273/2004, îndeplinește ”garanțiile morale, precum și condițiile materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului” și este ”certificată” potrivit dispozițiilor alin. (2) al aceluiași articol ”prin eliberarea atestatului prevăzut la art. 18 alin. (5), cu ocazia evaluării (...)” cu privire la ”îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și ”existența abilităților parentale”, poate depune o cerere privind adopția unui copil.

Mai mult, o familie care este rudă sau care face parte din rețeaua socială a copilului pentru care urmează să se stabilească măsura plasamentului poate solicita prin cerere plasamentul aceluși copil, în timp ce familia care intenționează să adopte și a depus o cerere în acest sens nu poate solicita să se ocupe de un copil anume, întrucât principiul de bază al adopției este acela conform căruia familia este identificată pentru copil și nu copilul pentru familie.

Față de situațiile concrete care au fost semnalate autorităților de resort, înainte de apariția acestei reglementări, apreciem ca oportună menționarea unor aspecte care s-au evidențiat de-a lungul timpului în raport cu modalitățile prin care unele familii sau persoane care doreau adopția unui copil au înțeles să procedeze în vederea evitării aplicării procedurilor legale în baza cărora se realizează etapele procedurale care conduc la încuviințarea unei adopții.

Astfel, este cunoscut faptul că unul din criteriile prioritare care se regăsește printre opțiunile familiilor atestate este cel referitor la adopția unui copil cu vârstă mică.

Numărul copiilor mici declarați adoptabili nu acoperă cererea familiilor atestate, motiv pentru care devenise o practică apelarea la solicitarea plasamentului și, ulterior, adoptarea copilului, ceea ce contravenea principiului primordialității responsabilității părinților cu privire la respectarea și garantarea drepturilor copilului și dreptul copilului de a-și cunoaște părinții și de a fi îngrijit, crescut și educat de aceștia.

În acest sens, trebuie luată în considerare prevederea art. 2 alin. (6) lit. e) din Legea nr. 272/2004, conform căreia în determinarea interesului superior al copilului trebuie avută în vedere „menținerea relațiilor personale cu persoanele față de care copilul a dezvoltat relații de atașament.”

Astfel, în condițiile în care întreaga legislație națională, în acord cu normele și convențiile europene și internaționale în materie, consfințește dreptul copilului de a fi crescut de părinții săi, de a avea relații personale cu aceștia dar și cu persoanele care au avut un rol relevant în viața sa, este necesar ca și instituirea măsurii plasamentului, care are prin definiție un caracter temporar, să fie în acord cu aceste principii.

Reiterăm în acest context faptul că, potrivit prevederilor art. 62 alin. (1) din Legea 272/2004, "(1) Plasamentul copilului constituie o măsură de protecție specială, având caracter temporar", scopul acesteia fiind de a asigura creșterea și îngrijirea copilului până la momentul dispariției circumstanțelor care au condus la separarea sa de familia naturală”.

Pe de altă parte, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3) din Legea nr. 272/2004, "La stabilirea măsurii de plasament se va urmări:

- a) plasarea copilului, cu prioritate, la familia extinsă sau la familia substitutivă;
- b) menținerea fraților împreună;
- c) facilitarea exercitării de către părinți a dreptului de a vizita copilul și de a menține legătura cu acesta”.

Cu deosebită considerație,

MINISTRUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

MARIUS-COSTANTIN BUDAI

